

EGYHÁZI HIRADÓ

REFORMÁTUS EGYHÁZ TÁRSADALMI ÉS BELMISSZIÓI FOLYÓIRAT.

ELŐFIZETÉS: ADOMÁNYOK.
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
REF. LELKÉSZI HIVATAL, SZEGED.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
DEMJÉN ISTVÁN
menekült ref. lelkész, a szegedi ref. egyház
h. lelkésze.

MEGJELENIK MINDEN HÓNAP KÖZÉPSŐ ÉS
UTOLSÓ SZOMBATJÁN.
HIRDETÉSEKET FELVESZ A KIADÓHIVATAL.

A BIBLIÁBÓL.

II. Kor. 318. Az Urnak dicsőségét szemlélvén ugyanazon ábrázatra elváltozunk dicsőségtől-dicsőségre.

Az ember sokféle változáson megy keresztül, míg földi útján végig halad. Sokat változik testi állapota szerint, míg kifejlődik, megerősödik és arcának jellemző vonásai kialakulnak, majd ismét, mikor öregszik, hanyatlak s erejében, szépségében megroskad. De sokat változik lelki állapotja szerint is. Csakhogy e tekintetben már nem mindenki egy ugyanazon mód szerint változik el. Van sok ember, aki élete kezdő szakaszában sok szép és értékes tulajdonság vonásait láttatja lelki életének arculatán, de később mégis elvesznek rajta ezek az értékes vonások és a leromlás rut vonásait ölti magára.

Ez a leromlás azon okból következik be, mert nem akart, vagy nem volt alkalma a magasabbrendű lelki szépség szemlélésével a saját lelkét gazdagítani és azt magasabb fejlődésre segíteni. Hogy aztán az ilyen leromlott lelkű emberek milyen rettenetes csapásokat hoznak magukra és a társadalomra is, azt most bőven van alkalom tapasztalni az agyon kintott és elpusztított emberi életben.

Nekünk nem szabad e jelenségeket télenül nézni. Keresni kell az élet leromlás elleni hathatós orvosságot. Készen van, csak használni kell. Foglalkozunk az Urnak a iökéletes es dicsőséges Krisztusnak életével, munkáival; nézzük ennek az életnek felséges vonásait; mennél jobban nézzük azokat, annál jobban megragadnak azok bennünket. A hitnek, a szeretetnek, a csodálatnak érzései lassan-lassan áformálják, átalakítják a mi gyarlóságokkal bővülő lelkünket a Krisztus dicsőséges életének hasonlatosságára.

Igazság, jóság, hűség, szentség, békesség, öröm, reménység, részvét, alázatosság, krisztusi vonások teszik áldottá és boldoggá az emberek életét.

Fekete Gyula
nagykikindai ref. lelkész, h. esperes.

Csonka-Magyarország nem ország,
Egész Magyarország menyország.

A református cél.

Nincsen olyan élő lény, amelyik életének célja nem volna. Már a porban játszadozó gyermeknek meg van a maga célja s amint nő, ifjúvá válik, szép reményeinek, szent céljainak eléréséért küzd. Még az öreg kor sem él cél nélkül; célja, hogy a hosszú évek tapasztalatait övének, a társadalomnak közkincsévé tegye. Cél nélkül nincs élet. Aki cél nélkül él ezen a világon, az fizikailag ugyan mozog, eszik, iszik, alszik, erkölcsileg azonban megszűnt élni, mert erkölcsi értelemben mindenki élete annyit ér amennyit — a saját céljainak a közcéllal való összhangba hozásával — a magasztos célok eléréséért dolgozik. Bizonyos célok eléréséért egyesületek, társulatok alakulnak. Más a céljuk a sport egyesületeknek s más céljuk van az irodalmi társulatoknak s ismét más cél érdekében alakulnak a különféle részvénytársaságok. Azonban bár milyen célt is tüzzenek maguk elé, tényleg csak addig élnek, míg a kitűzött céljuk érdekében munkát fejtenek ki; amint megszűntek dolgozni, megszűntek élni is.

Amint mindenkinek meg van a maga célja, ugy fenséges cél lebeg a református magyar szeme előtt is. Évszázadok óta küzd és dolgozik, hogy célját elérje. Szomoru valóság azonban hogy az utóbbi évtizedekben mintha vesztett volna az a fenséges cél a református lélek előtt az ő vonzó erejéből, tündöklő fényéből s mintha más utakon más cél felé haladna. Pedig a református cél egy a magyar céllal. Ezt a két célt temérdek harcnak — Bocskay, Bethlen, Rákóczi nemzeti s vallásszabadság harcai — kinnak, szenvedésnek, gályarabságnak, református magyarok kiontott piros vérének — eperjesi és pozsonyi vértörvényszékek — a forrósága olvasztotta össze. Ezt a célt nem lehet ketté választani, mert ez a kettős egy cél, egy helyről táplálkozik a református keresztyén magyar kultúrából melynek gyökerei a televény magyar földben, a magyar föld gyermekeinek a szívében és a lelkében ágazta kszét. Szomoru, hogy ezt a gyökeret szálanként kezdték kitépni onnan s helyébe a gyom s dudva magvait vetették el. Szomoru valóság, hogy az utóbbi évtizedekben ezt a kettős egy célt mesterséges uton igyekeztek szétválasztani s mi mindenbe beletörődve bámulatok türelemmel, közönnyel néztük a pusztító munkát.

Református egyházaink iskoláikat egymásután adták fel, kiadva kezükből az ősi magyar kultúra melegágyát, vagy ha kellett szellemi védő fegyverét. Kezéből kiadta, de pótolni nem tudta. A nagy magyar református cél elérése érdekében a munkatér csaknem a templomi katedrára szorult, majd a hitel s fogyasztási szövetkezetek számadási könyveit vette maga mellé segítségül. Szép s nemes munkát lehet itt is kifejtetni, de az elvesztett iskolát nem pótolta. A mi lelkünköt most már idegen iskolákból kikerülő fiatalságunk a templomtól elszokott, szívében más vágyak támadtak, a templomi katedrát pedig bizony sokszor nem a Krisztus evangéliumának a tündöklő fénye ragyogta be, de a napi politika zavaros vizeiből fröcsent rá egy-egy csep, ami annak tekintélyét rontotta.

A mi régi templombajáró öreg hiveinket lassanként eltemettük s amint őket egyenként letettük a sirba, úgy kerültek le lassanként a nagy betűs öreg bibliák is egyenként az asztalról a ladafiába s onnan fel a padlásra. Elvesztettük iskoláink egy nagy részét, elvesztettük ifjúságunkat, elvesztettük a bibliás, zoltáros, kálvinista magyar családot, elvesztettük a cél felé vezető egyenes utat, letértünk róla, e fordultunk jobbra-balra, majd teljesen vissza indultunk s amint vissza-vissza tekintettünk mindig halványabban pislogott az az évszázadok óta előttünk lebegő hatalmas lánggal égő, tündöklő biztos cél.

Igy ért el bennünket a világégés és a borzalmas összeomlás, amikor *megmérettünk, hijjával találtattunk s elosztattott a mi országunk* (Daniel 5, 25—28); a megmaradt hazában pedig így fordult a magyar az ő magyar hazája ellen s akart:

„világ hazát“; így fordult a magyar az ő magyar testvére ellen s akart: „világ testvériséget“; így fordult el az Isten templomától, a Jézus evangéliumától s járta az ördög templomát s hallgatta az ördög evangéliumát. Letért a célhoz vezető útról s most amikor eszmél s végig néz megiepett, lerongyolt testén, széttépett hazáján, rabláncot csörgető, rabigában nyögő véreire, bizony remegve emlékezhetik, *hogy honnét esett le* (Jel. 2., 5.).

Csüggednünk azonban nem szabad. Itt a cselekvés ideje s bűnösök vagyunk minden télen óráért, amikor nem cselekszünk, bár tenni módunkban volna. Szomorú jelenünk sötét éjszakájában lobogó lánggal, tündöklő fennel ragyog a nagy cél, a református cél és bevilágítja az utat melyen elérhetjük. Fogjunk hozzá a munkához, takarítsuk el a romokat, szabadítsuk ki eltemetett értékeinket, tegyük tisztává az utat és induljunk el rajta, hogy a célt elérhessük. Vissza se tekintünk többet arra az útra, mely erről a mi fő utunkról jobbra s balra letér, de függesszük reá tekintetűnk arra a mi nagy református célunkra s haladjunk egyenesen.

Értsük meg, hogy a mi egyházunk és nemzetünk fentmaradása a Krisztussal és az Ő evangéliumával elválaszthatatlanul van összekötve. Mi szegények vagyunk; százezernoldas birtokaink, földi kincseink nincsenek melyek által fenyt, pompát, ragyogást tudnánk kifejtetni, hogy ez által is hódíthatnánk; de van egy ősi magyar református keresztyén kulturánk, mely éppen azért oly erős és elpusztíthatatlan, mert a Krisztus és az Ő evangéliumától áthatott szívű s lelkű őseink alapították. Ezt kell tovább építenünk, fejlesztenünk! Az ehhez való ragaszkodást, szeretetet kell kitörölhetetlenül

T Á R C A.

„Emlékezzünk régiokról.“

(Naplómból.)

1915. dec. 25. Reggel 5 óra. Gyönyörű csillagos ég, csikorogó hideg. Már a Strypa partján túl haladtunk s a szerpentin ut tetejére értünk, mikor virradni kezdett. Hamarosan megérkeztem a 60-ik gyalogezred parancsnokságához, hol jó meleg szoba s tea várt. Amíg bent ültünk a szobában, fent a magasban szép csendesen nehéz hófellegek gyülekeztek, lent pedig a református magyar vitézek.

Megindultunk mi is. A lövészárkok háta mögött mintegy 120 lépésre egy völgykatlan kanyarulatában volt a szószék és az urasztala hóból elkészítve. Ez volt aztán a teplom! Mennyezete s körös-körül az oldalai a gomolygó hófellegek — maga a jó Isten akarta, hogy a muszka őrszem meg ne lásson bennünket — s bent, ebben a fenséges teploban 700 kálvinista katona várta, hogy övéitől távol ünnepeljen szent karácsony ünnepet.

A szél elállott, az idő megenyhült s nagy kövér,

helyekben hullott a hó. A szószék mellett már ott várt a hatvanasok édes apja, Puy ezredes ur is. Kapom a parancsot: „Kezdjük tiszteletes uram!“ — A hó hull csendesen, az ének elhallgat s meghajlik 700 erős katona; meghajlik, meggörcnyed, siri némaság borul a templomunkra, csak egy: katt-katt! hallatszik, az őrszemek figyelemztető lövése és az ima hangja: — „de ne engedd Istenünk, hogy örülni ne tudjunk szent karácsony napján. Ne engedd Istenünk, hogy búsulás, kétség elszomorítsanak, de küldd el hozzánk is angyalaidat, mint egykor régen a pásztorokhoz; küldd el a szívünkbe, hogy halljuk és megértsük, hogy olyan békesség, boldogság az, amit a karácsony nyújt, milyent e világon senki sem adhat. Szálljanak el angyalaid haza is, messze azokhoz, kik minket szeretnek, akikért mi harcolunk, szenvedünk; szálljanak el oda s vigyék az örömhírt Krisztus, a békesség fejedelmének születését,“ — mindenki meghajlik, meggörcnyed; a hó hull csendesen, nehéz sóhajok törnek fel a magasságba; katt-katt hallik, az őrszemek lövése, az imádság pedig száll tovább — „és amikor onnan visszaszálanak, imájukat és a mi imánkat, melyet érettünk rebegnek és érettük sóhajunk, oh imájuk-

bele vésni gyermekeinknek a szívébe. Engedelmeskedjünk a Jézus parancsának s engedjük hozzá gyermekeinket (vasárnapi iskola); fűzzük hozzá ifjainkat (erő cserkészlet, bibliai kör); térítsük vissza a Jézushoz férfiainkat, asszonyainkat; tegyük a Krisztus tulajdonivá öregjeinket. A Bocskay István, Bethlen Gábor, Lorántffy Zsuzsanna, Bethlen Kata hitét, lelkesedését, áldozatkészségét kell a szívekbe átültetnünk, hogy mi legyünk e világ villágossága, e földnek sava, hogy erős legyen ismét a mi református Sionunk és boldog, gazdag, nagy legyen ez a mi szegény, megtépett, csonka, édes magyar hazánk! Ez a református cél!

Demjén István.

Családi kör.

Minden az Uré.

Előének: VIII. zsoltár 1., 6., 9. versli.

Előima.

Édes jó Atyánk, irgalmas Istenünk! Egybegyűlt a mi kis családunk minden tagja, hogy mielőtt átomra hajtának fejünket, elénekeljék szívünk imádságát, elrebegje ajkunk buzgó fohászát, gyönyörködjön lelkünk a Te szent ígében, hogy felébredvén, a holnapi napra ne csak testünk s ruhánk legyen tiszta, de lelkünk is hófehér s így megtisztult testtel, hófehér lélekkel mehessünk fel a Te szent házádba, a Te templomodba.

Édes jó Atyánk, mi csak kérni tudunk, de mi nem adhatunk semmit Te néked, mert mi nagyon szegények vagyunk, nekünk semmink sincsen. Lelkünk oly szegény, szívünk oly sivár, Tehozzád kö-

kat és a mi imánkat vigyék oda Hozzád a Te számolyodhoz; és Te nagy Isten! aki jó Atyánk vagy! Szent fiadnak, Megváltónknak születése napján hallgassd meg, teljesítsd be érte, aki ma született, érettünk, kik oly régen szenvedünk! Amen!

A jég a szívek körül felenged, a szemek könnyben úsznak s mikor fiait az a jó öreg katona, az ezredparancsnok az Ur asztalához vezeti, amikor ismét felzúg az ének: Az Ur sebei mi sebünk! Ugy érezzük, mintha a kis Jézus ott lenne közöttünk, mintha mindenünk szívében megszületett volna, mintha az Ur angyalai a kért, a várt békességet a lelkünkbe hozták volna. Aztán még egy imádság, mint tomboló vihar tör fel a keblekből a földrét, amelyen születünk, a magyar hazaföldért; a nemze ért, mely annyit szenvedett, az árva magyar nemzetért 700 kéz, mely reggel még fégyvért szoritott, most imára kulcsolva, 700 ajak, mely reggel néma, csendes volt, most imára nyitva énekel: „Isten áldd meg a magyart!“ „Még egy boldog ünnepeket fiuk!“ Egy: „boldog ünnepeket tiszteletes urunk“ és a fiuk szívükken a karácsonyi békességgel, kezünkben a kapott imakönyvet, Téli Ujsággal mennek vissza az „árokba.“

nyörgünk, óh adj Atyánk, adjál lelkünknek gazdagságot s tegyed a mi szívünket melegen érezővé, hogy a mi gazdag lelkünk úgy ölelhessen át Téged, mint borostyán az évszázados tölgyet, hogy melegen érző szívünk forró szeretete zsámolyod előtt nyugodhasson meg.

Édes jó Atyánk, úgy vágyunk utánad, a Te lelked után, csak nem ismerjük még az utat, — hol induljunk meg?! Óh könnyörgünk! Vezess minket Te magad, vezess ahhoz a „hűs forráshoz, himes kútforhöz“, melynél fáradt testünk megpihenhet, fáradt lelkünk nyugalmat találhat; óh vezess jóságos Atyánk szent Fiadhoz, a Krisztushoz, hogy r szesüljünk az Ő ajándékában, az Ő evangéliuma gazdagságában. Amen!

Tanítás.

Pál I. levele a korinthusbeliekhez. 14. rész, 9., 10. vers. Mert én az apostolok között legkisebb vagyok; ki nem vagyok méltó arra, hogy apostolnak neveztessem, azért, mert háborgattam az Isten anyaszentegyházát. De Isten kegyelme által vagyok, ami vagyok és az ő kegyelme én hozzám nem volt hiábavaló, hanem többet munkálkodtam, hogy nem mint mindnyájan azok; de nem én, hanem az Isten kegyelme, mely én bennem van.

Az emberek egy nagy részének a szíve büszkeséggel és göggel van telve. Az egyik büszke az ő születésére, a másik az ő magas állására, a harmadik éles eszére, tudományára, a negyedik pénzére, gazdagságára, az ötödik erejére stb., csak majdnem minden ember büszke valamire. Az ember ugyanis azt hiszi, hogy amire ő büszke, az az ő érdeme s feledi azt, hogy nálánál egy mérhe-

A hó hull csendesen; hallatszik: katt-katt! az őrszemek figyelő lövése; egy-két ágyu elordítja magát — visít a „golyója“ s én már ismét kocsin ülök, hogy vigyem a karácsonyi örömet, a karácsonyi békességet más ezredhez, hazát védő, harcos, hívő kálvinista magyar katonáknak.

* * *

Demjén István.

VIRÁGOK EGY HONVÉD SÍRRA.*

* * *

Fönn, a Tisza partján a szomorú várost
Borus őszi estén meglepte az átok.

Jöttek áradattal:

Sáros muszka tisztak, ordító kozákok
Ósi megyeházán, kicsi templomkertben,
Mindenütt, ahová

Boldog álmodással visszajár a lelkem,
Házakban, amikbe udvarolni jártam,
A Püspök-fürdőben, meg a kávéházban,
Ahol gótyakorban lumpolni tanultam —
Mindenütt ott voltak!

— S vig tanyát ütöttek a mi udvarunkban.

tetlenül sokkal hatalmasabb lény él, akinek köszönheti gazdagságát, tudományát, erejét, szépségét, hírét, nevét. Egy ismerősöm a szépségére volt büszke; gránátnyomást kapott s arca úgy eltorzult, hogy még ma, öt év multával is alig lehet ráismerni; egy másik vagyona miatt volt gögös. Egy szerencsétlen vállalkozásban tönkrement, — ma alig tengeti életét. Egy harmadik előkelő nevével büszkélkedett s mikor egyik közeli rokona iszonyatos, elvetemedett cselekedetével szégyent, gyalázatot hozott az ősi családi névre, — kénytelen volt nevét megváltoztatni.

Óh, az embernek nem lehet büszkélkedni! Az igazi keresztyén nem lehet gögös. Pál apostol alázatosan ismeri el, hogy amije van, azt Istentől kapta. Ő magát az apostolok között a legkisebbnek tartja, ki még arra sem érdemes, hogy apostolnak neveztesse. De mire is lehetnénk büszkék, mit köszönhetünk mi önmagunknak?! Nincsen semmink! Mindenünket Istentől kaptuk. Ha egy koldus ruhájáról, mely innen-onnan összekoldult rongyokból van összefoltozva, mindenki visszavenné az adott foltját, nem maradna szegénynek más, mint az ő mezítelen bőre. Azonban ha Isten mindazt elvonná tőlünk, amit tőle kaptunk, még nyomorúságosabban néznénk ki, mert az a por, föld, amelyből teremtett minket, az is az övé.

Igy szól az apostol: „Isten kegyelméből vagyok, ami vagyok“ s alázatosan ismeri el, hogy mindenét Istennek ingyen kegyelméből kapta. Mily sokan vannak, kik azt hiszik, hogy ők oly sok jót cselekedtek, hogy Isten nekik alig tudja meghálálni s így ha Isten őket az Ő áldásával elhalmozza, meg vannak győződve, hogy ők azt megérdemelték. Szegény együgyű emberek, kik úgy el tudják

feledni, hogy az ő boldog életük, erős, egészséges testük, szellemi képességük, vagyonuk, gazdagságuk, mind, mind csak kölcsönadott ajándék, amelyet a kölcsön lejártakor, vagy felmondása alkalmával hűségesen vissza kell adni annak, akitől származik minden jó adomány és minden tökéletes ajándék. Ő, ami áldást Isten ad neked, higgyed el, nem a te jóságodért kapod, hanem mert egyedül a gazdag Isten a jó, — aki szórja az ő áldását ingyen, kegyelméből. Te nem büszkélkedhetel a te cselekedeteiddel, mert amint hangos szóval hirdeted a te erényeidet, önzetlenségedet, jó cselekedeteidet, — azok már nem erények többé, de lelked terhévé váltak.

Amikor az apostol ezt mondja: „Isten kegyelme által vagyok, ami vagyok“, nemcsak ajakával tesz róla vallást, de szíve legmélyén is érzi az isteni kegyelem nagyságát. Közöttünk pedig mily sokan vannak, kik, bár nem dicsekesznek az ő jó cselekedeteikkel, erényeikkel, szívükben azonban nem Istennek, hanem az önmaguk dicsőségére írják. És miért van ez így?! Mert hiányzik belőlük a hit Bizony ezek nem jobbak azoknál, kik dobra verik s mindenkinek tudtára adják, hogy mily sok jót tettek, mert azokat balgaságuk felől még talán meg lehet győzni, — ezeket azonban már nehezebben.

Igy szólott az angyal a laodiceai gyülekezethez: „Mert gazdag vagyok, meggazdagodtam és semmi nélkül nem szűkölködöm. És nem tudod, hogy te nyomorult, nyavalyás, szegény, vak és mezítelen vagy! Adom néked tanácsul, hogy végy én tőlem tűzben megpróbáltatott aranyat, hogy gazdag légy és fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen és ne látassék ki a te mezítelenségednek rutsága: és mesz-

*És három nap múlva — muszka szaladásba —
Épen maradt mégis a mi házunk tája.
Valami szentlélek szállhatta meg őket,
Ránk gyújtott fiait nagy orosz mezőknek,
Ép maradt az anyám minden virágbokra,
Csak az apám borát itták meg egy cseppig
S csak a hegedűjét törték darabokra.*

*Darabokra törve, darabokra vágva,
Széttépett hurokkal úgy találtak rája,
Csizmával a sárba taposták a lelkét,
Remegő lélekkel talán megérezték
— Mint valami nagy, nagy, titkos ellenséget, —
Hogy az magyar erő, hogy az magyar lélek!
Talán megérezték*

*Azt a sok visszasírt, édes, magyar estét,
Amikor az apám halkán, egymagába
Nagy Bercsényi Miklóst el-elmuzsikálta ...
Játék után mindig, ha ránk szállt az este,
Kicsi korom óta ott, az ágyunk mellett
Húzta kacagóan húzta keseregve
S én sose hallottam magyar nótát szebbet!
Míntha minden akkord, minden magyar nóta
A szívünkben apró tűzekké gyúlt volna!
S ez az édes, áldott, színmagyar tűzoszlop,
Nem tehetünk róla, ki-kitört belőlünk.*

*— Hegedűszó mellett az öcsém is, én is
Nótaszomjas, szilaj magyarokká nőttünk.*

*... Húrjait letépték, fáját összetörték,
Dühös indulattal szerte-széjjel lökték.
Tán azt hitte, aki a sárba tiporta,
Sose csendül többé meg a magyar nóta.
Éz mégis ... valahol Varsó mellett, messze,
Hol a hősök előtt útmutató fényel
Jár Báthori István s Koszkiuskó lelke,
Hol a honvéd nevét remegve tanulja
Mindennap a muszka;
Fényes, véres karddal, muszkaverő hittel
Az öcsém mégis a nótájukat húzza!*

* Szegedy Gyula honvédhadnagy 1914 nov. 4-én 26 éves korában Jaroslau és Tarnov között honvédei élén diadalmas rohamban elesett. Szegedy Miklóst az öccse és magyar fajtája iránti végtelen szeretete édes-bus dalra hangolja s fenti címen egy kis füzetben jelentek meg a költeményei. Ebből a füzetből közlök le néhányat, hátha a mások szívébe is úgy belemarkol, mint az enyémbé.

** Ezt a költeményt akkor írta, mikor az orosz Máramaros-szigetről kivonult.

gyógyító irrat kend meg a te szemeidet, hogy láss.“ Ezt kiáltja az Ur a kérkedő gögösnek is, hogy ismerje be az ő szegénységét és nyomorúságát; vásárolja meg mindenki a hit aranyát attól, aki egyedül képes a bűnöst megigazítani; öltözzön fel a Jézus szentségének és igazságának hófehér ruhájába s kenje be az ő szemeit a lélek kenőcsével, hogy az igazságot minden időben felismerhesse s őszintén tegye az apostol vallomását: „Isten kegyelméből vagyok az, ami vagyok s az ő kegyelme én hozzám nem volt hibávaló.“

Utóima.

Imára kulcsoljuk még egyszer kezünket édes jó Atyánk, irgalmas Istenünk! Imára kulcsoljuk, hogy elrebegjük bus szívünk háláját a Te jóságodért, a Te irgalmadért, örök kegyelmedért. Óh légy nekünk ezután is az, aki voltál, a mi jóságos Atyánk és ne engedjed, hogy szívünkbe a háladatlanság bűne férközzön be.

Jó Atyánk! Még csak néhány perc s nyugalomra hajlunk le fejünket. Óh küld el hozzánk az álom angyalát, hogy az csókolja le a mi pilláinkat és a mi ajkunkon a te szent neveddel, lelkünkben a benned való mélységes hittel, szívünkben irántad érzett forró szeretettel szálljunk át az álmok boldog országába. Óh Atyánk adj pihenést ennek a mi nyugtalan lelkünknek, megfáradt testünknek, hogy megújult erővel ébredhessünk a holnap reggelre s elmehessünk a Te szent házádba, a Te templomodba, hol imádjunk Téged s a Te szent Fiadat, a mi Megváltónkat, Jézus Krisztusunkat. Amen.

Demjén István.

Urunk imádsága.

Utóének: CXXXVIII. zsoltár 1., 2. verse.

Bibliai részek: Máté ev. 28. r. 20. v. Péter első levele 4. r. 13—14. v. Rómabeliekhez intézett levél 12. r. 1—2. v. Máté ev. 8. r. 23—27. v. Rómabeliekhez írott levél 13. r. 8—10. v. Korintusiakhoz írott első levél 10. r. 13. v. János ev. 16. r. 23. v. Péter első levele 2. r. 21. v. Kolossebeliekhez írott levél 1. r. 13—14. vers.

IFJUSÁGI ROVAT.

Hogyan folyik le egy „Erő cserkész csapat“ összejövetele.

E lap előző számában az „Erő cserkészlet“ céljáról és irányáról szoltam. Céлом volt kimutatni, hogy az Erő cserkészlet az iskolával és szülői házzal karöltve milyen irányba akarja az ifjúságot nevelni.

Most pedig, hogy hivatásunk s különösen azok a szülők kiknek fiai a középiskolákba járnak tájékoztatva legyenek jelen munkánkról, leírom, hogy miképp folyik le egy téli csapatösszejövetel.

Munkánk „Mens sana in corpore sano“ (egészséges lélek, egészséges testben) jegyében folyik. Egészséges lelket s az egészséges léleknek egészséges hajlékot építeni a célunk. Csapat összejöveteleinkben végzett munkánkat egészében e kitűzött cél szelleme hatja át.

Csapat összejöveteleinkben munkánkat mindig Zsoltár éneklés, biblia magyarázat és könyörgés vezeti be. Krisztusnak, — kit vezértünknek tekintünk, — életével, erkölcsi felfogásával s tanaival ismertetjük meg cserkészeinket s Őt mint követendő példát állítjuk eléjük. Ezzel lelkükben a keresztyén erkölcsi felfogást igyekszünk meggyökereztetni. E lelki gyakorlatot követő munkánkat azután úgy osztjuk be, hogy a lelek és a test egyenlő arányban vegye ki részét a munkából, hogy egyiket a másik rovására ne vegyük túlságosan igénybe.

Legelőször cserkész társasjátékot játszunk, még pedig olyat, amely derült hangulatot teremt, hogy így a lélek és a test fogékonyságát fokozza.

A társasjátékot a testgyakorlás követi, melynek célja a test edzése, ügyessé tétele, nem pedig hatalmas izmok fejlesztése. Nekünk ugyanis nem az izmok nevelése, hanem az összhangzatos arányos testképzés a célunk. A testi képzést pedig minthogy sem sportpálya sem tornaterem nem áll rendelkezésünkre olyan gyakorlatokkal végezzük, amelyek nem igényelnek tornaszereket (pl. szabadgyakorlat, távolugrás, futás) s így a cserkész otthon is elvégezheti. A testgyakorlatokat mindig szabad levegőn végezzük.

A testgyakorlás befejezése után barátságos megbeszélést tartunk a testi nevelés legfontosabb tényeinek egyik-másikáról, minő pl. a dohányzás, szeszitalok, a tisztátalan élet stb. káros — a jó levegő, a tisztaság, a rendes életmód, a reggeli koránkelés, a vidámság, a testgyakorlás előnyös hatásairól.

Ezek után áttérünk a cserkész törvények és kötelességek, a cserkész szervezet és szolgálat egy-egy részének az ismertetésére. Ezzel kapcsolatban pedig bő alkalom nyílik a legmenesebb érzések kifejlesztésére, minő pl. a becsületérzés, testvériesség, lovagiasság, hűség, engedelmisség. Ezt követi egy-két cserkészenek megtanulása, vagy pedig a már megtanultak éneklése.

KÖRLETNYOMDA

SZEGED, TISZA LAJOS-KÖRUT 97 SZ. (TISZTI-PAVILLON)

TELEFON

Üzleti és kereskedelmi
nyomtatványok a leg-
modernebb kivitelben és
a legjutányosabb áron

MELLÉKÁLL.

85

14

LITOGRAFIA, KÖNYVKÖTÉS, BORDISZMŰVEK KÉSZÍTÉSE

Ilyen módon újra derűs hangulatot teremtve, áttérünk a minden cserkésznek engedhetetlenül szükséges tudnivalók ismertetésére, mind pl. térképismeret és olvasás, hirdás és jelzés, első segélynyújtás, nyomolvasás stb.

E munkánkat befejezve, a rendgyakorlatra kerül a sor, amely már nem annyira a testnevelés, hanem a cserkészmozgalom egyik életteljes eleme, a fegyelem szempontjából fontos. Működésük során, ha még cserkészeinknek ideje marad, a cserkészotthonban szellemfejlesztő és szórakoztató játékokat (sakk, dominó, malom stb.) játszanak.

Az egész munkánk folyamán igen nagy súlyt helyezünk a nemes szellemképzésre, a bátor és öntudatos fellépésre, a jó modorra, a tapintatos érintkezésre. Igyekszünk kifejleszteni az összetartás és egymás iránti szeretet és a kötelességtudás érzését.

Az Erő cserkészlet lélekben és testben egészséges, jellemes, kötelességtudattól áthatott minden szépért és jóért lelkesedő ifjúságot akar nevelni, mely a magyarság nagy feladatára a boldogabb magyar jövő megteremtésére alkalmas legyen. Jó munkát!

Sebestyén Béla

monokult tanár, a cserkészek vezére.

ANYAKÖNYVEINKBŐL.

Születések: Az egész gyülekezet örül, amikor egy tagjának szívében az Isten felé vonó örök érzete kél. Az örömeik legszebbikéből, az áldásokban gazdag kegyelmű Isten adományozó szeretetének eme megnyilatkozásából is részt kérnek a családokat egy testvéri közösségben egyesítő egyháznak tagjai. Közös imádkozásban kérjük Isten megtartó, segítő és gondviselő kegyelmét a közelmúltban az alábbi családi örömeiknél: Buda Viktor ref. magántisztviselő és Bodó Erzsébet r. k. szülők: Dénes, Nándor, Győző; Tóth József ref. órási és Halm Katalin r. k. szülők: Margit, Ida; Rácz Lajos ref. műszerész és Kovács Eszter ref. szülők dorozsmai lakosok: István; Varga Lajos ref. földműves és Szegedi Róza ref. szülők: László; Kiss Mária háztartásbeli édesanyja: Erzsébet, Mária; Minich András ref. asztalossegéd és Kállai Róza ref. szülők: Péter; Szabó András ref. kazánfűtő és Tóth Erzsébet ref. szülők: Piroška; Hegedüs József ref. napszámos és Pataki Anna r. k. szülők: Anna; Kovács Ernő ref. gátló és Kistóth Lidia ref. szülők tápéi réti lakosok: Lidia; Dornik Mihály r. k. máv. hivatalnok és Szabó Ilona ref. szülők: Gizella, Mária és Oláh Lajos ref. kereskedő és Blaskovics Julia ref. szülők: Sándor, László nevet nyert keresztelésekor. Január 22-én, a lelkészmeghívás napján nem kevesebb mint 7 reménybimbóval lettünk gazdagabbak! Adja az örök Isten a kegyelem lelket fejlesztő, erőt adó napfényét a mi kicsinyeinkre! Áldja meg és tegye akaratára hajló nevelő tényezőkké a szülőket!

Esküvő. Január 16-án eskettük meg Józ Alajos István ifjú keresztyén testvérünket szíve váasztottjával Sándor Erzsébet ref. hajadoanal, Sándor Imre hűséges egyháztagunknak és feleségének Henrik Katalinnak leányával — Január 24-én kedves ünnep volt a templomos Domonkos családnak is. Örökben teljes szívvel osztozik az Istenházi javaihoz ragaszkodó hívek és a ref. bibliakörnek tagjai. Domonkos Eszti testvérünk tartotta egybekelési ünnepélyt a legényével Tóth Kása Pál karcagi lakossal. A fiatal pár az esküvő után Karcagra utazt s ott telepedik meg. Buzgó imában kérjük az egybekeléskor a szerető szíveket egymásnak rendelő örök szerelmű Atyának áldásait a fiatal párokra már az egybekelési ünnepéyen. Imádságos érzelmünk megújul már e sorok íráskor is bennünk s az imádkozó lelkékben gyönyörködő Isten áldása bizonyára teljes lesz a fiatal párok életén.

Halottaink. Mulkori számunkban szomorú panaszzokogott fel az ajakunkon, amikor gyermekek elhunytáról szólott szomorú beszámolóknak... S most, amikor újból krónikásai vagyunk a közelmultnak s életük delén és estéjén elmenő testvéreink elhunytát jegyezzük fel; a könny a szemünkben és a válás keserűsége szívünkben egyaránt fájdalmas, akár kicsiny, akár nagy koporsó rajzolja ki elénk földi létük minden emberrel közös végzetét... Január 12-én a sok szenvedés után elhunyt Turi Kálmán 63 éves ny. máv. felügyelő; 18-án Seress Mihály máv. hivatalnok 35 éves korában, legproduktívabb életkorában megállított testvérünk; ugyanazon napon vitéz Varga Lajos 40 éves posta- és távirdaalhiszt, a háziát és egyházát teljes odaadással és áldozathozatalra kész szerelemmel szerető hirtelen elhunyt testvér; 20-án az élettől oly keveset váró életunt, az életet magától eltaszító Kovács János vár. keresk. iskolai szorga; ugyanazon nap Lampert Mihály 74 éves szegénybázi koldus; 22-én a szegedi sebészeti klinikán elhunyt dr. Boross Sándor 39 éves ügyvéd hátramaradott családtagjai előtt hirdettük a vigasztalás lelket lehelő igét, amely fényt gyújt a sár éjjelibe és begyógyítja a megsebzett szíveket. 24-én a sokat szenvedett Biszak Péterné szül. Simony Márta k. nőtestvérünket adtuk át az édes anyaföldnek; 25-én pedig a kis 4 és fél éves Kovács Juliskát a menházból és a hazájáért oly sokat szenvedett, szenvedését oly hősiességgel tűrő Jeszenszky Zsigmond 47 éves pézügyi titkár atyánkiát tettük le abba a földbe, melynek szabadságáért életét áldozta.

Áttérés. Hatalmas vonzóerő van az Isten ígéjében s azért az igét az egyházi élet közponjába helyező református egyház, — hódító egyház. — A napokban vetjük fel egyházunk hívei közé a hozzánk meggyőződésből átlépő Sipos Erzsébet, volt r. k. nőtestvérünket, Hódy Sándor csendőrgazd. tiszthelyettes ref. egyháztag menyasszonyát.

Él-e Szegeden és környékén olyan református, aki még nem jelentkezett az egyháznál? Ne legyen olyan református, aki egyházaán kívül áll!

EGYHÁZI ÉLET.

Lelkész meghívás. 22-én érkezett el a várva-várt nap, melyen megnyilatkozhattak az egyház adófizető tagjai, hogy a b. e. Bereczk Sándor lelkész ur helyét meghívás vagy választás útján kívánják-e betölteni. Hala Istennek győzött a józan belátás, mely irtózott még a gondolatától is annak, hogy az ember emberi mivoltát is levetkőző korteskedésekkel az egyház belső békéjét felkavarva, magunkra szégyent hozunk, elenségeinknek pedig örömet, vigort okozunk. A közgyűlés meghívás mellett döntött; sanctionálta az egyház tanács határozatát s meghívta: Bakó László budapesti s. lelkészt, egy férfit, aki predestinálva van egy olyan exponált hely betöltésére, mint a szegedi ref. lelkesi állás. A jövő számunkban részletesen írunk a meghívásról, a meghívott lelkész ur személyéről s arról a temérdek munkáról mely a lelkes ifjú lelkész vezetése alatt a szegedi református egyház minden tagjára vár. Üljenek el mostmár a hullámok, ne legyen most már pártoskodás, részekre szakadás, ne tekintsek egymást ennek az egyháznak a mi édes anyánknak a gyermekei ellenségnek, de legyenek testvérek. Győzzön végre az egyház iránti szeretet s örüljön mindenki, hogy egy választással járó korteskedés szennyétől ez a mi egyházunk meg lett kimélve. Most már — munkára fel!

Személyi hír. Kedves vendégeket köszönthettünk egyházunk kebelében F. hó 22-én a lelkész meghívást kimondó közgyűlésre eljött hozzánk nagyit. Harsányi Pál esperes ur és dr. Sarkadi Nagy Ernő gyomai orvos, egyházmegyei viági jegyző ur. Ők voltak a közgyűlés elnökei. Szeretettel és boldogan köszöntöttük őket; örönlünkbe azonban szomorúság is vegyült mert a mi szeretett esperes urunk 39°-os lázban, betegen érkezett meg. Ez volt az oka, hogy nem is prédikálhatott. Az esteli vonattal már el is távoztak, magukkal vivén szeretetünket.

Istentiszteletek: Szegeden január 29-én vasárnap délelőtt 10 órakor predikál Demjén István h. lelkész; délután 3 órakor az egyház tanácstermében bibliát magyaráz Demjén István h. lelkész. Kisteleken: január 29-én, vasárnap délelőtt 10 órakor a szokott helyen predikál és és urvacsorát oszt Bereczk Sándor vallásoktató s lelkész. Szőregen: február 5-én, vasárnap délután 2 órakor Görbe Imre atyánknál a által meghatározott helyen predikál: Demjén István.

Rendszeres bibliamagyarázatok. Örömmel közöljük, hogy a szegedi ref. egyház tanácstermében minden szerdán és szombaton d. u. 5 órakor rövid istentisztelet keretében megtartani szokott bibliamagyarázat estélyünket hűveink mind nagyobb és nagyobb számmal keresik fel, ami a lelki élet fejlődését mutatja. Szeretettel hívjuk hűveinket ezekre az estékre, hogy jöjjenek, keressék fel még többen, hogy szok legyen a terem, szűk legyen majd az iskola, hogy megteljen a templom,

hangosan hirdetve a mi ref. hűveink lelki buzgóságát.

Az Evangéliumi Leányszövetség bibliai óráit vasárnap d. u. az istentisztelet után tartja az egyházi tanácssteremben.

Cserkészzeink heti összejövelele ugyancsak vasárnap d. u. az Istentisztelet után történik az egyházpalotában levő iskolateremben.

Vasárnapi iskolánkat ismét veszély fenyegeti. Az újból fellépett ragályos betegségek miatt működését egy kis időre fell kell függesztenie. Annál hatalmasabb erővel indul meg azonban a munka a tavasz folyamán, amikor apróságaink kicsiny szívéből felőr az imádság, ajakukról az ének s tanulnak Jézusról, aki úgy szerette őket, a gyermekeket.

Örömhír Orosházáról. Az orosházai ref. gyülekezetnek eddig nem volt orgonája; a zsolttárukat harmónium lagy hangjai mellett énekelték. A lelkész fáradságot nem ismerő agilitása a hűvek áldozatkészsége azonban ezekben a nehéz időkben is megtalálta a módját annak, hogy énekük az orgona búgó hangjával ölelkezve emelkedjen az Ur zsalmolyához. Egy gyönyörű hangú és kiállítású orgonát vásároltak, melynek önnepélyes felszentelésére már minden előkészületet megtettek Isten áldása legyen a *tevékeny lelkészen* s az ő buzgó gyülekezetén.

Felhívás és kérelem. Az *Egyházi Híradó* első számát hűveinknek szétküldöttük. Mintegy ezer példányt postán küldtünk széjjel melyből közel 200 példány vissza jött azzal a felhívással, hogy „ismeretlen”. Ezek a hűveink tehát lakásukat megváltoztatták. Mivel azt akarjuk, hogy lapunkat minden református család olvashassa, mivel hűveinkkel egy bensőségeljes, szoros kapcsolatot akarunk teremteni, kérem a lakásukat megváltoztatott hűveinket, hogy tudassák a lelkesi hivatallal. Értesítsék hivatalunkat azok a hűveink is akiknek ismerőse változtatta a lakását. Lapunknak postán való szétküldése temérdek pénzbe kerül. Az első számnál többet fizettünk bélyegekre 500 koronánál. Hogy ezt megtakarítsuk s ezáltal is a mi *sajó alapunkat* növelhessük kérve kérem azokat a buzgó olvasóinkat, hűveinket, kik velünk éreznek, s velünk is akarnak dolgozni *egy-egy utcából vállalják magukra a megcímzett lap példányoknak abban az utcában lakó hűveinkhez való eljuttatását.* Így biztosabb és gyorsabb is lesz a kézbesítés. Aki segíőtársunk akar lenni az írja fel egy darab papírra, hogy mely családokhoz vállalja el a lap elküldését s én ennek a buzgó hűveinknek a címére annyi megcímzett példányt küldök, ahánynak kézbesítését magára vállalta. Dolgozzunk az egyházunkért!
Demjén István.

Él-e Szegeden és a vidékén elterülő missióban olyan református akinek az Egyházi Híradó nem jár?! Ha él jelentkezzen! Ne legyen olyan református aki egyházán kívül áll!

Aranykönyvünk.

Megindult az „Egyházi Híradó”, hogy Szeged s a körülötte elterülő községekben szétszórtan élő reformátusok ujságja, irányítója legyen. Megindult, hogy bekopogtasson a szegények kunyhójába, ott legyen a gazdagok asztalán, hogy felrizzon mindenkit, akinek szívét eddig a közöny s nemtörődömség jégkérge vette körül. Megindult, hogy felrizzon mindenkit, hogy fülébe kiáltsa: „Te református! Te magyar! Néked nagy, szent kötelességeid vannak a te ősi kálvinista egyházad, magyar fajod, m gyar hazád iránt! Ébredj és cselekedj!” Megindult Isten nevében egy szent ügy érdekében és megindították az egyházért, a vallásért, a nemzetért aggódó szívek, azoknak áldozatkészsége. De még nagyon sokan vannak, kiknél kérésünk nem talált meghallgatásra, pedig végtelenül fontos, hogy egyházunknak egy ilyen folyóirata legyen s megteremthessünk egy „református egyházi sajtóalapot”, melynek segítségével, a betű hatalmával építsünk, de ha kell, védekezhessünk is. Kérjük a hiveket: segítsenek!

Az Egyházi Híradó nyomtatási költségeinek a fedezésére adakoztak: Woelker Hugoné 40 K, ar. Réthy József 20, Szokolai Istvánné 10, Horváth Erzsé 30, Sándor Erzsébet 50, Réczey Dezső 78, T. th Sandor 30, Deessy Vilmos 200, Lapunk egy barátja 1000, Kabbat Miklósné 100, Gerlich Marton 100, Eperjessy Pal 100, Mohay Sandor 100, Balta László 100, Keresztes Péter 200, Tóth József 200, Nagy Sándor 100, ifj. Borbély Jánosné 100, Kamocsay Ferencné 100, Glöckner J. zsef 100, Kiss György 100, Tonellij Sandorné 100, dr. Mezey Pál 100, Buda Viktor 40, Kiss Józsefné 20, Burger Lajosné 30, Nagy Lenke 30, Schimmerling Jozsef 50, Botos József 20, Dar. czy József 5, Fetser Józsefné 2, Pető Ferenc 5, Rattai János 5, Mocsay Lajos 50, Milotai Imre 20, Tetsy Géza 50, Raszó Gyula 50, Dudás Béla 50, Ábrahám Jánosné 30, Varsányi Mihály 20, Sándor Imre 20, Joó Atajos 30, Balog Marton 30, Dobsa Sándor 50, Borsy Ferenc 50, Fejér Janos 50, Gergely Marton 50, Simon Imre 50, Jámbor József 50, Lajko József 20, Bar. a Józsefné 20, Miskolczy Gyula 50, Főríz Lajos 40, Nagy Sándor 50, ifj. Györkey Lajos 20, Mikes Béla 20, Györfy Istváó 50, Félegyházy Pál 50, Kathó Ödönné 50, Adámffy Jánosné 10, Kún Sándor 50, Kopasz Jánosné 20, Bóta Miklósné 50, Réti Mária 30, Belle Sandor 50, Kovacs Gusztáv 50, Tóth András 20, Antalfy László 100, Gyögyödeak József 50, Gyürey Lajos 60, Dávid Sándorné 100, Agócsy Istvánné 30, Csonka Vince 100, First Antalné 20, dr. Imre Jozsef 100, Májba Miklós 20 K.

B. e. Bereczk Sándor emlékalapra adakoztak 1922. I. 1-től: Gereich Marlon 100, Tóth József 300, Sebestyén Karoly 500, Vigh Sándor 1000, dr. Bereczk Péter 1000, ifj. Bereczk Sándor 1000, öz. id. Bereczk Sándorné 1000, dr. Széli Gyula 1000, Demjén István 500, Mézer Dezső 500, Jeszenszky Zsigmond 1000 K-t.

Templomkerítés és harangalapra adakoztak: Soós Lajos ur gyűjtőivén: Soós Lajos 50, Glöckner Arpad 50, Pavkovics Rezső 50, összesen 150 K-t. Szegedi József ur gyűjtőivén: Bali György 20+10, Gugyelik György 20, Tóth Rezső 50, Haraszthy Géza 20+10, Ördög János 20+10, Boros K. Sándor 30, Römer Miklós 20, Petkó László 20, Hirchl testvérek 50, Wacsó Andor 20, Koppa Antal 20, Morvai József 30, Nagy testvérek 150, Varga István 20, Sátán Ferenc 50, Ördög Ferenc 50, N. N. 5, N. N. 5, Fodor Mihály 20, Bokor Janos 30, N. N. 10, öz. Tamássy Gézane 100, Zakár Sándorné 30, Körösi Albert 20, Kroó szeszűzlet 10, Nagy Albert 10, Erdei Sámuel 50, Tischhof Sándor 20, Tischhof Lajos 20, Györfi Józsefné 10, öz. Rónai Ignácné 5, Nyom-

tató Ferenc 5, Macelkó Lajosné 10, Gulyás Józsefné 6, Hilse Ignácné 6, Klein Mártonné 6, dr. Kiss Gyula 10, öz. Rózsa Andrásné 10, öz. Sallainé 25, Friss József 20, N. N. 20, Balog Nándorné 20, Falk Herman 20, öz. Szabó Simonné 5, Papp Pálné 2, Gera Jánosné 10, Farkas Mihályné 10, Csonka Vince 20, N. N. 50, N. N. 10, Dornbac Antal 5, Juhász János 5, Király Gyula 50, N. N. 20, Tombác Ferenc 5, Fa Teréz 10, N. N. 10, N. N. 10, N. N. 10, N. N. 5, Wizner Benő 20, Vasváry L. 20, Braun János 10+10, Thoman Felix 10, Wiener Jenő 10, Szécsi 20, Eitl testvérek 10, Doman Mátyas 10+10, Kővári Ferenc 10, Fischer testvérek 10. N. N. 10, N. N. 10, Lidnicki József 10, Segesváry Dezső 100, Barta Lajos 10, Becsey Bertalan 30, Fen Lajos 20, N. N. 30, N. N. 20, N. N. 10, N. N. 10, N. N. 5, Schweitzer Lajos 6, Berger Adolf 10, Hoffman Endre 10, N. N. 5, N. N. 2, Klein Márton 5, Sz. 10, Mikovics István 10, Wallner Ferenc 5, N. H. 5, N. N. 10, N. N. 20, Szegő Arpad 10, N. N. 5, N. N. 5, Szatmáry 10, Deutsch Sándor 10, Grosz Ferenc 20, Schatz M. 20, N. N. 5, Boda Bertalan 10+10, Kotányi János 10, N. N. 10, Ketting János 50, Winternitz Lipót 20, Mezey 40, N. N. 10, N. N. 5, Spitzer Ferenc 10, N. N. 10, Weisz és fia 20, Halmi J. 10, N. N. 10, N. N. 10, N. N. 10, N. N. 10, Kovács Károly 20, Benedek Imre 20, Benedek Pal 20, Lieb V. 20, Weisz L. 20, Klein és Aszodi 20, N. N. 20, Milkó K. 20, Blum B. 10, Csillag József 20, Hemez István 20, Katona Miklós 10, Robitsek Rezső 10. Összesen= 2443 K. Papp Pál ur gyűjtőivén: Baló István 100, Dienes Pál 50, N. N. 20, Kucsos 20, N. N. 30, Kertész Adolf 10, T. P. 10, Fodor 10, Gutwald Rezső 100, N. N. 20, N. N. 100, Árvay Kálmán 50, N. N. 5, N. N. 50, Fi. 20, Banai Béla 20, Barabás József 30, Pfirst Antalné 50, Engleöer József 20, Wister Jenő 100, N. N. 5, Patzauer Sándor 50, N. N. 50, Kertész Sándor 200, Komlós 50, N. N. 5, N. N. 8, Szűcs 20, Barabás Lajos 10, N. N. 10, Bauer József 20, Geigner Bela 30, Suhajdáné 40, Kiss István 10, N. N. 5, Varga Dezső 20, N. N. 20, N. N. 50, N. N. 10, Hiesne Salamon 30.

TELEFON 8—58 **NEMZETI** TELEFON 8—58

HITELINTÉZET R.-T. SZEGEDI FIÓKJA

SZEGED, KLAUZÁL-TÉR 5

ALAPTŐKE 240 MILLIÓ KORONA

Elfogad betéteket könyvre és folyószámlára a legmagasabb kamaláb mellett. Foglalkozik a bankszakma összes ágazataival, külföldi pénznemek vétele és eladásával.

Magyar nemzeti alapon létesült pénzüzet!!!

NEMZETI ÁRUFORGALMI- ÉS

TERMÉNYÉRTÉKESÍTŐ R.-T.

SZEGED, KLAUZÁL-TÉR 5
TELEFON 8—58

Mindennemű áru és termény vételét, eladását eszközli a legelőnyösebb feltételek mellett. Az első magyar gazdasági gépgyár r.-t. gyártmányainak eladása. Ingatlanok adá-ve ele. Tüzifa és szentelep. Londoni-körut 44. szám.

A Nemzeti
Hitelintézet
rt. alapítása